

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Ν. ΓΛΩΣΣΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Α. ΠΕΡΙΛΗΨΗ –ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ

Η ΕΚΦΩΝΗΣΗ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΝΑ ΠΥΚΝΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗ 2^Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ Κ ΜΕΤΑ!!!!

1. Αφού κατανόησε τον ορό bullying μέσα απο τις προσωπικές του εμπειρίες αναδεικνύει την διαχρονικότητα του φαινομένου σε αντίθεση με τον ορό που είναι όψιμος/πρόσφατος.
2. Παραθέτει με πικρόχολο χιούμορ παλιά αλλά και πιθανά σύγχρονα παραδείγματα ψυχικής κακοποίησης μαθητών που έχουν κάθε λογής ιδιαιτερότητα. Κάνει ιδιαίτερη μνεία στις σημερινές εθνικές διακρίσεις, αφού στα χρόνια του συγγραφέα δεν υπήρχαν πολυπολιτισμικά σχολεία.
3. Θεωρεί την πρόθεση ως βασικό διαχωριστικό κριτήριο αναμεσα στο πείραγμα και την εσκεμμένη κακοποίηση. Και αφού παραδεχθεί την διαχρονική ύπαρξη του φαινομένου αναζητεί τα αίτια άνθισης του στις, βίαιες κοινωνικές συνθήκες που ωθούν τους μαθητές να απαξιώνουν το διαφορετικό..

Εισαγωγική περίοδος περίληψης: Το κείμενο πραγματεύεται, μέσα από προσωπικές εμπειρίες του γράφοντος, τη διαχρονικότητα των μορφών του σχολικού εκφοβισμού αναζητώντας κ τα αίτια του.

B1 Α-Σ-Σ-Α-Σ

B2α Ο τρόπος ανάπτυξης παραγράφου είναι ο συνδυασμός μεθόδων:

- προφανώς υπάρχουν ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ «την μπουκάλα και πλέον το floppy bird και το angry birds υπάρχει, υπήρχε και θα υπάρχει το παιχνίδι του «που πας ρε χονδρέ, κουτσέ, κοντέ, ψηλέ, βάζελε γαύρε, λαγέ, Αλβανέ, πάκι;;;»»τα χρησιμοποιεί για να κάνει με αυτά τον σχολικό εκφοβισμό μια απτή πραγματικότητα. Με τη σωρεία παραδειγμάτων απαξιωτικών χαρακτηρισμών που ο καθένας μας θα μπορούσε να ακούσει μέσα σε ένα σχολείο, δίνει στο φαινόμενο του bullying συγκεκριμένη μορφή, λειτουργεί ως ένα τεκμήριο ότι το φαινόμενο είναι πραγματικό και σοβαρό. Παράλληλα η σωρεία καυστικών σχολίων που μπορούν να εκστομισθούν από κακοπροαίρετους με αφορμή οποιαδήποτε σωματική ή ιδεολογική διαφοροποίηση του θύματος είναι τόσο συνήθη που καθιστούν τον αποδέκτη σχεδόν μάρτυρα αυτών, αφού και ο μέσος νεαρός αναγνώστης στο σχολείο του θα έχει ακούσει κάτι αντίστοιχο να λέγεται στον ίδιο ή σε κάποιον άλλο συμμαθητή του, άρα έτσι με τα παραδείγματα αυτά στέκεται μπροστά σε ένα φαινόμενο γνώριμο, το ίδιο το κείμενο τον αφορά περισσότερο και το διαβάσει με μεγαλύτερο ενδιαφέρον.

- Ασφαλώς η παράγραφος κυριαρχείται από ΑΙΤΙΟ – ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ («. Βία στο σπίτι , βία στο σχολείο, βία στους δρόμους, βία στο σχολείο έτσι απλά και για τις χλωριοθρεμμένες») οπου αίτια είναι οι κοινωνικές συνθήκες και αποτέλεσμα τους η ενδοσκοπική βία: «βία στο σπίτι» ως αίτιο και «βία στο σχολείο» ως αποτέλεσμα.. Έτσι δείχνει την άμεση αλληλεπίδραση αναμεσα στο βίαιο κοινωνικό περίγυρο και την

εμφάνιση της βίας κ μέσα στο σχολείο. Είναι άρρηκτη η σχέση αυτή και μάλιστα με την επανάληψη του αποτελέσματος με τις φράσεις «βία στο σχολείο» και «ξύλο στο σχολείο» γίνεται πιο εμφαντική η διείσδυση της βίας στο σχολείο ως μια φυσιολογική συνέπεια, κάτι που ταραίζει τον αναγνώστη, τον φέρνει αντιμέτωπο με το μέγεθος του προβλήματος

B2βα. Στην αρχή της προτελευταίας παραγράφου υπάρχει ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΣΤΗ ΛΟΓΙΚΗ με επιχείρημα που καταλήγει φυσικά στο συμπέρασμα «ότι οι συμπεριφορές αυτές είναι διαχρονικές». Τα Παραδείγματα που ακολουθούν («καλά ρε πουθενά Βασίλη δεν έχεις i phone; Που ζεις ρε μαο – μάο;» ή «άσε η ψευτοκουλτουριάρα η Στεφανία λέει ότι δεν έχει FB!!! Το πιστεύεις ρε συ η τύπισσα είναι εντελώς out» ή «ρε ο κάγκουρας ο Κώστας ο Χαλιάτσος δεν έχει πάει τότε του στο ναό το DC») και περιγράφουν εν δυνάμει νέες μορφές λεκτικής κάνουν πιο πειστικό το κείμενο αποδεικνύοντας έτσι ότι το φαινόμενο βρίσκει πάντα νέες μορφές υποτίμησης του συνανθρώπου.

- Στο τέλος της παραγράφου εντοπίζουμε πικρόχολό χιούμορ και ειρωνεία «που ξεχασμένοι από την μοίρα τους ήρθαν εδώ διεκδικώντας μια καλύτερη, πιο αξιοπρεπή ζωή... Μάλλον πλάκα τους κάνει και εδώ η μοίρα τους... άκου εδώ μια καλύτερη και αξιοπρεπή ζωή εδώ στο ελλαδιστάν;!! Ρε τι τζακ ποτ πιάσανε τα φτωχαδάκια, μάλλον την κλήρωση την έκανε, ο επίτιμος, ο Μητσοχτάκης...», άρα προχωράμε σε έδαφος που υπάρχει ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ. Στόχος του κειμενογράφου να τονίσει το άσχημο παιχνίδι της μοίρας στους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας που μεταναστεύουν από την πατρίδα τους που πλήττεται για να έρθουν στην χώρα μας, που και αυτή είναι σε άθλια κατάσταση. Ταυτόχρονα προσπαθεί να εμψυχήσει την προσοχή του αναγνώστη για να προσέξει την κατάντια στην οποία ζούμε και να αντιδράσει.

B3α. «Οκ κανένα πρόβλημα, Σπύρο...» Απάντηση του συγγραφέα τον ευθύ λόγο δίνει ένα πιο διαλογικό, παραστατικό ύφος στο κείμενο και του χαρίζει ζωντάνια.

«τι στην ευχή είναι αυτό το bullying;»: «λες να είμαι υπεύθυνος για να μάθω στα παιδιά να μην είναι μπουλνδες;», δηλαδή να τα σκληραγωγήσω;»: Εδώ έχουμε έναν εσωτερικό μονόλογο που αναδεικνύει την άγνοια του για τον όρο, αλλά και την αγωνία του για το τι μπορεί να σημαίνει. Το κείμενο αποκτά έναν προσωπικό, εξομολογητικό ύφος.

‘anti - bullying’, ‘bully’: ορισμοί. Το κείμενο εδώ κρατά μια σοβαρότητα και δίνει τους ακριβείς ορισμούς.

‘ξεδιπλώθηκε’: μεταφορική χρήση λόγου, για να δώσει μια μικρή δόση γλαφυρότητας χωρίς να ξεφεύγει από τον καθημερινό λόγο

‘πειραγματάκι’: Μεταφορική και ειρωνική χρήση του λόγου

«που πας ρε χονδρέ;», «που πας ρε ψηλέ;», «καλά παιδί μου είσαι χαζό;», «δώστο σε μένα ρε άχρηστε»: αυτολεξεί παράθεση σε ευθύ λόγο χαρακτηρισμών που άκουγε ο συγγραφέας. Το κείμενο αποκτά μια ζωντάνια και μια αληθοφάνεια ενώ παράλληλα έχει με τον ευθύ λόγο ένα πιο ζωντανό τόνο.

B3β. Στις 2 αρχικές παραγράφους του κειμένου 1 όντως υπάρχει α ενικο:

Στην 1^η παράγραφο μας εξομολογείται το πως ήρθε σε επαφή με τον όρο «bullying» καταθέτοντας ειλικρινώς και την αρχική του άγνοια περί της λέξης («Μόλις έκλεισα την κόκκινη πόρτα του κόκκινου γραφείου, του κόκκινου διευθυντή, φώναξα δυνατά από μέσα μου, (για να μην μαρτυρήσω την άγνοιά μου) «τι στην ευχή είναι αυτό το bullying;;»). Εδώ μάλλον προσπαθεί να κερδίσει την συμπάθεια ή έστω την επιείκεια του αναγνώστη για την άγνοια του.

- στη 2^η παράγραφο ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ «Έτσι χωρίς να το θέλω ξαναείδα την αμερικάνικη ταινία που σας έλεγα λίγο πιο πάνω, μια ταινία – κολάζ με τέτοιες εικόνες που είχαν εμένα πρωταγωνιστή ή απλά θεατή: από το «που πας ρε χονδρέ;» που ήταν ο σταθερός χαιρετισμός που μου απεύθυναν τα μεγαλύτερα μαγκόπαιδα του –όχι και τόσο αγγελικού- σχολείου μου, μέχρι το «που πας ρε ψηλέ;» που ήταν η τυπική προσφώνηση που ακούνε οι περισσότεροι στο στρατό. Μαζί με αυτές τις σκέψεις και τα πηγαινέλα του ψιλού και του χονδρού πέρναγαν ως δευτερεύουσες φιγούρες – κομπάρσοι της ταινίας κάτι ατάκες που άκουγα από συμμαθητές, αλλά και από καθηγητές «καλά παιδί μου είσαι χαζό;» «δώστο σε μένα ρε άχρηστε» όπου εδώ μεταφέρει αυτούσια σχολικά του βιώματα όπου ο συγγραφέας ενεπλάκη σε στιγμές σχολικού εκφοβισμού. Με τον εξομολογητικό τόνο που προσφέρει το α ενικό συγκινούμαστε γιατί ο ίδιος έχει υποστεί βία κ δεν μιλά εκ του ασφαλούς, αλλά ως παθών. Έτσι το κείμενο γίνεται πιο ζωντανό και άμεσο για μας κ μας δεσμεύει περισσότερο, καθότι ο κειμενογράφος κάνει μια κατάθεση ψυχής. .

Γα: Τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχει έμμεση ή άμεση αναφορά στο απόσπασμά είναι με σειρά εμφάνισης η μητέρα, ο πατέρας, ο δάσκαλος και ο ίδιος ο αφηγητής – μαθητής. Ο μικρός Καζαντζάκης είναι ο αφηγητής γιατί αν εξαιρέσουμε τον διάλογο μεταξύ του πατέρα και του δασκάλου όπου εκεί συλλέγουμε άμεσα πληροφορίες, για όλα το υπόλοιπα απόσπασμα μαθαίνουμε πράγματα διαμέσω του μαθητή – αφηγητή

Γβ Κοινός παρονομαστής και των 2 κειμένων είναι η σταθερή παρουσία της πολύμορφης ενδοσχολικής βίας είτε από καθηγητή σε μαθητή είτε ανάμεσα σε μαθητές. Μάλιστα κατά καιρούς αυτή η απαξιοτική συμπεριφορά φαντάζει σαν κάτι το φυσικό, σύνηθες μέσα στις μαθητουπόλεις.

Δ.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: Γράμμα σε καθηγητή

Z1: ΑΙΤΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Z2 ΤΡΟΠΟΥΣ – ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΕΦΟΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΝ ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΣΥΝΟΛΑ

Z1 = ΑΙΤΙΑ ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ:

- Το σχολείο μας παθητικοποιεί τους μαθητές, δεν συμμετέχουν στην χάραξη και τέλεση της μαθησιακής διαδικασίας, είναι απλοί θεατές. Αυτό κάνει τους μαθητές να βαριούνται και να θέλουν να ξεσπάσουν σε ότι βρουν μπροστά τους ακόμα και σε συμμαθητές
- Υπάρχει κλίμα βαθμοθηρικό, ανταγωνιστικό με τα ίδια αποτελέσματα
- Ο Εξετασιοκεντρικός χαρακτήρας κάνει το σχολείο μια αγχωτική και αποκρουστική εμπειρία
- Αδιαφορία του εκπαιδευτικού συστήματος να καλλιεργηθούν τάσεις – κλίσεις των παιδιών που θα προσφέρουν διέξοδο στα ορμέμφυτα τους, αδιαφορία για την ορθή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των μαθητών, αφού όλο το ενδιαφέρον του προγράμματος περιορίζεται στην διεκπεραίωση της ύλης.
- Πολλοί καθηγητές δεν ενσκήπτουν στην ψυχολογία του νέου για να μην χάσουν την ασφάλεια της απόστασης, άρα στο μυαλό του μέσου μαθητή ο καθηγητής είναι κάτι τόσο ξένο, αδιάφορο που εν τέλει το μόνο που του προσφέρει είναι ξύλινες γνώσεις που το ρουφάν την καθημερινότητα και δεν βρίσκει κάποιο πρακτικό όφελος από αυτές.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

- Ο περίγυρος μας κατακλύζεται από κάθε μορφή χυδαιότητας και ποικιλόμορφης βίας σε κάθε πτυχή του κοινωνικού γίνεσθαι.
- Συχνά υπάρχουν εντάσεις και συγκρούσεις και εντός σπιτιού λόγω των αυξημένων ρυθμών ζωής και απαιτήσεων
- Η Διασκέδαση μας έχει κατακλυστεί από ερεθίσματα που δεν προάγουν την ομαλή διάδραση, αλλά τον ωχαδελφισμό και τον ατομικισμό (η pop και κυρίως η trap κουλτούρα)
- Στα media (κοινωνικά δίκτυα και απλά ΜΜΕ) ο παρτάκιας είναι ο «μάγκας» και ο σχολιασμός των άλλων συχνά με αιχμηρούς χαρακτηρισμούς είναι κοινός τόπος, κοινή πρακτική.
- Έλλειψη σταθερών που μπορεί να αποτελέσουν ανάχωμα για τον εκχυδαϊσμό της συμπεριφοράς μας, η εποχή της ταχύτητας δεν ευνοεί την ενασχόληση με την γνήσια τέχνη, το διάβασμα και την κατάρτιση ενός κώδικα αξιών με βάση τον σεβασμό του συνανθρώπου

Z2 ΕΦΟΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΟΥΜΕ ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

(σημ: καλό είναι εδώ ο μαθητής να κάνει μια μεταβατική φράση προς το 2^ο ζητούμενο που εμπλέκει και τον σχολικό εκφοβισμό, τις διακρίσεις απέναντι στο διαφορετικό σε έναν κόσμο όπου λόγω παγκοσμιοποίησης το διαφορετικό είναι ολόγυρα μας, τονίζοντας το παραλογισμό της κατάστασης)

- Το σχολείο να δίνει πραγματικά εφόδια γλωσσομάθειας, αφού χωρίς τον κοινό κώδικα επικοινωνίας θα μείνουμε εκτός της παγκόσμιας πραγματικότητας

- Ομοίως καλό είναι να ενταθούν τα μαθήματα προσέγγισης του μαθητή με την τεχνολογία και τις εφαρμογές της, πάνω στις οποίες στηρίζεται ο σημερινός επαγγελματικός και όχι μόνο βίος.
- Επαγγελματικός προσανατολισμός που είναι προσανατολισμένος σε μια παγκόσμια αγορά εργασίας, πέρα από τα στενά εθνικά όρια
- Εξοικείωση με μορφές τηλεργασίας
- Ερεθίσματα προς τους μαθητές ότι εφόσον ο συναγωνισμός και η συνεργασία είναι σε παγκόσμια κλίμακα οι εξελίξεις τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα και επομένως ο κάθε μαθητής πρέπει να ανανεώνει δια βίου τα πνευματικά και τεχνικά του εφόδια για να μην ξεπεραστεί από τις εξελίξεις και να είναι «αξιόμαχος»
- Ομοίως πρέπει να καλλιεργηθεί στο νέο η στρατηγική του γόνιμου συγκρητισμού για να επιλέγει δυναμικά από τα στοιχεία που τον περιβάλλουν εκείνα που και μπορεί να αφομοιώσει γόνιμα και εντέλει θα τον βοηθήσουν έμπρακτα
- Παροχή των βασικών συστατικών της εγχώριας πολιτιστικής ταυτότητας και της αξιοσύνης του πολιτισμού μας ώστε νέος στο συναπάντημα με τον νέο παγκόσμιο ρεύμα, να μην αισθανθεί μειονεκτικά και καταλήξει λόγω ανασφάλειας σε μια αφιltrάριστή διαδικασία μίμησης ξένων και αταίριαστων προτύπων

